

[Skrumsager Skau]

ind over for større både, både med motor, som miljøministeren har sagt, og de kan selvfølgelig ikke gribe ind, hvor bådejeren har strandret, eller hvor han har givet andre lov til at have en båd liggende.

Oprettelse af bådelaav, som er omtalt i bilag I, og som vi kender fra forskellige offentlige strande, er en udmærket løsning for de både, som skal ligge på stranden i længere perioder, men det behøver ingenlunde at gælde generelt, for alle. Disse bådelaav kan så indgå aftaler med de berørte myndigheder til gavn og til sikkerhed for alle parter.

Vi har flere eksempler, bl.a. fra det nordsjællandske område, hvor skovstyrelsen har kørt en meget restriktiv politik og helst ser alle både fjernet. Det er ganske urimeligt og utilfredsstillende. Der skal være plads til det miljø, bådene giver, og til den aktivitet, som følger af bådene.

Venstre kan derfor ikke tilslutte sig forslaget, men vi vil gerne se på, hvordan det administreres for øjeblikket.

Leif Hermann (SF):

Det er et lidt løjerligt lovforslag, vi står med her, hvis det i givet fald bliver vedtaget, hvad der indtil nu i hvert fald ikke er meget der tyder på. Så er det vistnok første gang, vi vedtager et lovforslag, hvor der ikke forekommer et paragraftegn. Men det er sådan set meget forfriskende, at noget sådant i givet fald skulle kunne lade sig gøre.

Det er også et forslag, der på anden måde er lidt løjerligt ud over formaliteten, og det er afgrænsningen af det bådbegreb, som hr. Dohrmann ikke har foretaget. Faktisk vil det efter forslagets tekst være muligt, hvis det passer Det Forenede Dampskibs-Selskab, at lægge Det Forenede Englandsbåde op på en offentlig strand, sådan som forslaget er formuleret, og det må man nok sige givetvis ikke er meningen med det.

Jeg vil da vælge at se bort fra i hvert fald disse to indvendinger og sige, at uanset dem har fremskridtspartiet med dette forslag peget på et problem, som givetvis vedrører mange mennesker, som har småbåde, og for hvem de meget prætentiose kommunale og kommunalt støttede marinaer – som det hedder på nudansk – hverken samværmæssigt eller økonomisk er nogen løsning.

Det skal være sagt med det samme, at vi ikke kan støtte forslaget, sådan som det foreligger her. For det første fordi det forekommer os rimeligt, at man ikke har en fuldstændig ubegrænset adgang til hvor som helst og når som helst på offentligt ejede strandbredder at lægge sin båd. Det er jo, som det bl.a. er nævnt af miljøministeren, sådan, at bådsejladis ikke bare betyder oplæg på stranden, men det vil være meget vanskeligt at forbyde, at folk parkerer deres påhængsmotorer, fiskegrej, årer osv., materialer til vedligeholdelse og reparation, ved siden af deres både, og derfor vil man meget nemt løbe ind i, at der anbringes skure og den slags ting. Ja vel, vil hr. Dohrmann måske sige, det meste af det er vedligeholdelsesfrie glasfiberbåde, men der er faktisk nogle af os, der synes, at rigtige, gode, gammeldags træbåde er morsomme at pusle med, og det foregår altså ikke særlig hensigtsmæssigt på en åben strandbred.

Samtidig må vi nok konstatere, at mængden af småbåde er stigende og fortsat vil være det. Det er en udmærket ting, men det betyder samtidig en øget belastning.

For det andet er strandbredder jo ikke bare strandbredder. Ved Vesterhavet – hvor man nok ikke skal sejle alt for meget i småbåde – er der måske bredde nok på stranden, mens der i hvert fald deroppe, hvor jeg kommer fra, i Limfjordsområdet, i betydeligt omfang vil være problemer med bådeoplæg.

Løsningen på disse problemer er naturligvis, at man slutter sig sammen i de bådelaav, som hr. Dohrmann har været så venlig at gøre os opmærksom på i bilaget til forslaget, og at man presser på over for de kommunale myndigheder for at få støtte til at etablere småhavne. Det er også sket i betydeligt omfang i Limfjordsområdet, sådan at man både økonomisk og samværmæssigt kan klare sin sejladis og sit sejladissamvær med andre.

Men som sagt var det en pæn tanke, og vi skal da gøre nøjagtig, som de andre partiers ordførere har gjort, nemlig give tilsagn om, at vi i udvalget vil se på, hvorvidt den bekendtgørelse, miljøministeren har udstedt, forvaltes for restriktivt i øjeblikket.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan heller ikke støtte det foreliggende forslag, men i øvrigt har jeg været meget glad for det. Dels synes jeg, at